

*Als meus amics:
ells ja saben qui són.*

Esaú
va prendre les
seves dones,
els seus fills
i les seves
filles, els
seus servents
i les seves
serventes, els
seus ramats,
les bèsties
de càrrega
i totes les
riqueses que
havia adquirit
en el país de
Canaan i se
n'anà cap a un
altre territori,
lluny del seu
germà Jacob.

Gènesi 36:6

Davall l'Arbre de la Vida,
enterraré un collaret de dàtils de Bagdad
fet a la teva imatge i semblança.

Primera part:

L'homenot que treu aigua.

–Digues-me: l'expulsió del Paradís

[ben igual que el tall del cordó umbilical,
car, si un fila prim aquest acte
no fou més que una naixença],
ens dotà o proveí de qualque cosa o fou, sinó, un mal?

–Un mal? No diguis desbarats, ens aidà, i molt!

En primer lloc, ens va fer conscients que
viure i existir són quefers,
maldament qualcú encara provi de negar-ho,
gens coincidents

[vull dir, hom pot viure vuitanta anys
i no haver existit ni un sol segon],
i, per altra banda, correlat necessari de l'anterior,
ens despertà la necessitat, sempre a la correguda,
d'esdevenir immortals: l'atracció dels cossos
per evitar-ne l'imminent, mai avisada, extinció
[per si de cas, consulta Freud o Pasolini].

Bé sabem que l'ésser humà,

ni tan sols el planeta que habita,

és la guixa de l'Univers;

que l'Homo sapiens

és un més en l'enfilall evolutiu

[tanmateix, tal com

l'Homo erectus o el de Neandertal,

la seva comesa és anar preparant el camí

que, en aquest cas, donarà pas a l'Homo Poieticus];

que el jo, l'ego, no és el rocam cartesià
sinó un camp de tir, un mer teatre de teresetes...
tot això, si més no, d'altra en faltaria,
ens ha fet entendre en què consisteix ser Home;
tot això, no ha fet més que establir-nos com a centre.

Tot lector de Nietzsche,

s'entén tot aquell a qui li fa profit,
ha de ser, per força, messiànic.
Prou embullat i gens digestiu,
cal dir que hom no pot concebre
el Messies a l'estil de Jesús,
Bar Kokhba, Sabetai Tsebí
o, per no anar més enllà, Napoleó o Hitler:
l'ungit mai podrà ser individual.
En veritat, la idea que s'amaga darrera
la reunificació de les dotze tribus d'Israel
i l'adveniment del Fill de Déu
és la de la superació de l'Homo sapiens
i no, de cap de les maneres,
com han provat de fer veure,
l'holocaust dels éssers múltiples.

Viure és una qüestió de mínims,

has de tenir-ho ben en compte:
s'apropa un salt abismal.

Certament, l'únic coneixement

que adesiara se'm presenta vàlid

és aquell que hom sap com a poètic,

o, si t'ho estimes més, per abreujar, la poesia.

A diferència de tots aquests assajos de carnisser

que s'estilen arreu arreu, hom pot aprehendre-hi,

[producte, ben segur, del seu origen oracular]

un moviment sintètic incomparable, del tot global.

Malgrat això, no per fer blasma, urgeix de plantejar-nos:

no seria tot acte d'escriptura una alteració

car el quefer poètic és, únicament,

sense condicions, un *modus vivendi*?

No seria l'escriptura un intent, forçat,

de sublimació, de despoetització?

No valdria més deixar de banda,

d'una vegada per sempre, tants de paperots

i declarar-nos, obertament, sense por,

terroristes de la Llei?

Tu sabràs, companyó,

però caldria que anàssim fent.

Psicoanalíticament parlant, les nacions

no prenen sinó les maneres de la psicosi,

de les múltiples i sempre renovades

problemàtiques entre el jo i l'extern.

Potser anam errats

i la poesia no sigui res d'allò
que un, cabota, sempre ha cregut que era.
És menester pensar-s'ho bonament
i considerar-ne les conseqüències,
que mai seran poques. Sens dubte,
espesses vegades, no per abusar ni fer recança,
resulta molt més poètic, en el sentit últim del mot,
un d'aquells sopars sonats d'homes lliures
amb timbales, beure de més i dansa,
que tanta cansalada rànica per llegir.

Nosaltres, així com els sards,

els berebers, els sahrauís o els apatxes,
no podem més que tenir,
els agradi o no, la paella pel mànec.
L'emperò només és un:
anam massa cloc-pius i,
en provar de badar boca,
els bramuls s'articulen inaudibles
o, en el millor dels casos, ridículs.
Del silenci, no n'aconseguiem res,
com tampoc, dels càntics amb
veus esblanqueïdes o escaïnades,
per molt lloables que siguin o ens ho semblin.
La cuirassa, certament, té la pell fina
i qualsevol pensament de gran artifici,

onsevulla que es posi en pràctica,
sols entranya perill de mort o de suïcidi.

No, tampoc vull que ho cregueu:

Sió, avui, ja no acontenta ningú,
malgrat l'ennigulat i la ventada
i tota promesa de Bona Nova.

Ontològicament parlant,

l'argila, sens dubtar-ho, va ser la mateixa

[per témer-se'n, basta observar les divergències que hi ha
entre un ximbomber de Sa Pobla i, per no pixar fora de
test,

un aborigen australià que sona el didgeridú:

són mínimes, a saber, inexistents].

Tal pensament, ceràmic, com no pot ser manco,
unifica o recopila dues tendències que, si no són
acceptades, bé mereixen ser tengudes en compte:

a) la Teoria dels Arquetips de Jung és, necessàriament,
certa; i *b)* el darwinisme, o, que mai serà exagerat de dir-
ho,

l'evolucionisme, narra les sobrades coloracions
que el fang pot anar adquirint,

amb independència, de la teulera on es cogui
o de les mans del terrissaire en qüestió.

Només hem de parar esment, per si de cas, a un fet,
crucial,

que explica, amb petits afegitons, prou barrabassades:
si Adam rebutjà a Lilith tot reclamant la submissió d'Eva,

cosa que ha costat, a la repudiada, un tractament apòcrif,
no va ser pel verolat de l'olla, sinó per la por a ser castrat.

Per molt que callis,

mai em faràs creure que no ho sabies.

El que et succeí, enc que molts ho ratifiquin,

no va venir per negar rotundament

qualsevol casta de nacionalisme,

tot proposant uns ideals que, avui en dia,

molts etiquetarien de globalitzadors.

Havies vist els sacrificis,

coneixies les faules sobre els bocs expiatoris,

sabies que posar la mà damunt el cap de l'animal

i escampar, després, la sang pels quatre costat

tenia quelcom de celestial.

No podem condemnar-te per vampirisme

però tampoc pots demanar misericòrdia,

car ficares el dit dins la nafra, de ple,

i n'hagueres de pagar les conseqüències.

No és que sigui un Sacerdot de la Mentida,

simplement, mai em surten els comptes

i em contradic cada parell de mots.

Les religions, qualsevol, tant se val,

són formes poètiques imposades

[si haguéssim de considerar quelcom

de nefast, segurament, seria la imposició

d'un sistema religiós. Els anabaptistes,
malgrat alguns hagin estat portats a la foguera,
no eren tan beneïts, curts o poca-soltes:
qui no vol pols, que no vagi a l'era].
Encaixonat, aquest vast sacralisme
encalla en la més salvatge de les dogmàtiques,
condemna agra de mort,
posant en boca, determinant o determinat,
un rostre incongruent i arrítmic
del suprem divinal de torn o en qüestió.
Només hi pot haver Religió quan hom,
entotsolat o esfèricament comunitari,
crea, decideix, una mitologia apropiada,
insípidament intransferible.
Arruixant-se les mosques,
onsevulla que es trobin,
car 'religió' vol dir 'relligar',
trava, amb gest inèdit, el vivent i l'existent,
per a llavoneses esdevenir, talment Esaú,
definitivament edomita.

Mentre hi hagi Llei,
tots serem culpables
[fulleja Kafka].

No hi ha major comesa,
aventurada i, pot ser, dolçament mortal,
que la de porgar tot allò que hom,

per imitació o farta incúria,
ha anat espigolant al llarg de sa vida.

El Mal, car només n'hi ha un,
és la deixadesa cap a l'existència
[d'això Luter en sabia molt
i, encara avui, els hinduistes].

No importa trescar massa,
poc basta per topar-s'hi,
com un que inflat o flux de turmells,
fa el bolic i parteix cap allà on,
bo o pitjor, troba suc a voler,
per adonar-se'n que el moll de l'os,
el punt intrínsec, mai escatat, de la qüestió,
és l'ànsia que té l'home per lliurar-se,
xiroi i sadoll, de la mort.
Conceptualització a part,
la immortalitat resulta ser la columna, el pilar
o l'espina, que travessa tot succés humanal.
L'únic que un, ignorant, pot preguntar-se
és l'origen o principi d'aital plantejament.
Són dos els que ara em compareixen al boll:
a) l'ésser humà s'accepta immortal perquè,
raó tenen el hinduistes o els platònics,
no hi ha mort definitiva i hom redola,
eternament, cap a qualsevol lloc o estat;
b) l'home no reconeix la mort perquè

és, justament, allò que el defineix
[Heidegger o l'existència inautèntica].
Que cadascú pensi el que vulgui,
jo, òbviament, totalment humà,
no en tenc cap, de resposta.

Modèstia a part, no em faràs creure

que t'empassares allò de la superioritat
de l'home per damunt de qualsevol,
la que sigui, de les creatures
[de la mateixa manera que, vull suposar,
tampoc totes aquelles rondalles sobre el poble elegit].
No et pensis que, per molt que diguin,
la paraula sigui definitòria del gènere humà,
perquè, com bé sabem, és anterior a la seva aparició.
Del pensament, què me'n diràs?
Ens urgeix de fer-hi revisió
car, avui, hom pot posar-lo en quarantena,
de la mateixa manera que els somnis o l'ànima de llibertat.
Això sí, no escarneixis Marx i vés alerta a travelar
amb el còdol que et feia nosa tot dient, convençut,
que la Natura és per a servir a Adam.
Del Paradís, en sortirem
i si és ton delit arraconar qualsevol mena de jerarquia,
ser anàrquic en el sentit primitiu del mot,
no n'hi ha prou amb esborrar les forces de domini
a què estam sotmesos, ans cal també de practicar-ho
amb els congèneres més nostrats.

Miquel Bauçà no anava gens equivocacat
en parlar, sense pèls a la llengua,
de la imbecil·litat d'aital complex, estult i gregari.

Que hakis viscut al marge, que siguis un pària,
que la Història no consideri, ni poc ni gens,
les teves passes mudes [com tampoc ho fan els qui
t'envolten],
no et dóna, vell egòlatra, per molt que t'hi esforcis,
cap dret a dir que has estat, d'entre tots, l'escollit.

L'antisemitisme i la seva universalització,
el que un designa com a racisme,
neixen en el temor, infundat o difús,
de la destrucció de la identitat nacional
d'un poble que, tant si és governat com governant,
es veu a prop de la forca.
Cal tenir-ho clar, tal plantejament, sense titubejos,
més que un sistema d'autodefensa,
és la sublimació, viscosa,
d'un sentiment d'inferioritat corrosiu tothora,
una estratègia d'inculpar altri pel lent suïcidi
a què hom, escàpol i restret, se sent abocat.

Veurem a Pasolini com la pedra de toc,
el primer humanista, en sentit propi,
que ha llucat l'existència a partir del menester
d'una mitologia escaient:

Èdip Rei, Medea, Saló o Les mil i una nits.

A pesar de tot, no et preocupis pel Superhome,
pel Fill de Déu, car, amb més o manco celeritat,
arribarà a concórrer aquests viaranys. L'existència,
malgrat la deixa, té quelcom d'infantil, de sublim,
extremadament poètic, perplexament ontològic,
que necessita ser renovat sempre seguit.
No siguis pur, ara és la teva.

El mot, el llenguatge,
és exclusivament per a l'home;
altra cosa és la Paraula,
posseeix un altre handicap,
molt més metafísic,
diguem-ne divinal.

La nostra missió és aprehendre l'Ésser,
advertir-ne els girs, clissar-ne les cucaveles,
apercebre cada un dels insòlits moviments
que, d'amagat, desempallega amb desmesura.
Aqueix és l'únic mode de tornar-se existent.

Viure és quelcom que qualsevol pot fer,
altra cosa és existir...

Vindicatiu com cap altre,
si hi ha quelcom que ha perjudicat